

opusdei.org

Meditacije: srijeda drugog tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu
pomoći u molitvi tijekom
korizme.

27.02.2025.

- Veličina služenja
- Služenje kao Božji poziv
- Isus nas želi pridružiti svojoj
Muci

.....

SVAKA MAJKA želi najbolje za svoju djecu. Zato možemo razumjeti zašto je Jakovljeva i Ivanova majka Isusu s molbom da njezini sinovi zauzmu počasna mjesta: „Reci da ova moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi zdesna, drugi slijeva“ (*Mt 20,21*). Ove nas riječi mogu iznenaditi, jer odražavaju gotovo suprotno od onoga što je Mesija učio apostole od samog početka. Nije ni čudo da su ostala deseterica bila ljuta na dvojicu Zebedejevih sinova. No možda su u dubini srca i sami željeli isto.

Kao i u drugim prilikama, Učitelj koristi ovu situaciju da oblikuje srca svojih apostola. Tko je najvažniji? Isusov odgovor je jednostavan, ali istovremeno zahtjevan: „Tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj. I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga“ (*Mt 20,26-27*). S Božanskim strpljenjem Isus ispravlja

njihove previše ljudske ambicije, preokrećući njihovu ljestvicu vrijednosti: prvi postaje posljednji, a posljednji sada dolazi na prvo mjesto.

Kada živimo u skladu s tim novim vrijednostima, oponašamo samog Gospodina. „Krist je zauzeo najniže mjesto na svijetu – križ – i tom radikalnom poniznošću otkupio nas je i neprestano nam pomaže.“[1] Njegova želja za služenjem doseže čak i do potpunog predanja samoga sebe: „Ovo je moje tijelo,“ „Ovo je moja krv“ (usp. *Mt* 26,26-27). „Tko želi biti velik, mora služiti drugima, a ne tražiti da mu oni služe. To je veliki Isusov paradoks. Učenici su se raspravljali tko će imati viši položaj, tko će biti izabran za privilegije...Isus im preokreće ‘logiku’ i način razmišljanja, govoreći da se autentičan život ostvaruje konkretnom predanošću bližnjemu – to jest, služenjem.“[2]

U Bibliji je služenje povezano s Božjim poslanjem. Vidimo to kod Isusa, koji „nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge“ (*Mt 20,28*). On pere noge apostolima i prihvaća Očev plan, sve do smrti na križu. „Kako u priči o ‘Isusu sluzi’ ne prepoznati priču svakog ljudske zvanja: priču koju je Stvoritelj isplanirao za svakog čovjeka, priču koja neizbježno prolazi kroz poziv na služenje.“[3]

Služenje je obilježje svakoga tko nastoji hodati uz Gospodina. „Dok veliki ljudi ovoga svijeta sebi grade ‘prijestolja’ moći, Bog bira neugodno prijestolje – križ – s kojega vlada dajući svoj život.“[4] Iskustvo „moći“ služenja vodi nas k tome da utjelovimo način života Isusa Krista. To nije nešto ponižavajuće, već naprotiv, najplemenitija stvar koju

možemo učiniti u životu. Služenje je umjetnost onih koji su spoznali Kristovu ljubav na križu i čije se srce proširilo njegovom Ljubavlju.

„Služiti je divno,“ govorio je sveti Josemaría. „Najveća je radost u mom životu biti sluga cijelom svijetu. Želim služiti Bogu i, iz ljubavi prema Bogu, služiti s ljubavlju svim stvorenjima na zemlji.“[5] Otkrivanje ove istine čini nas osjetljivima na potrebe drugih, osobito onih najpotrebnijih. „U svijetu koji od kršćana traži obnovljeno svjedočanstvo ljubavi i vjernosti Gospodinu, svi trebamo osjetiti hitnost da ‘pretekujemo’ jedni druge u ljubavi, služenju i dobrim djelima“ (usp. *Heb 6,10*). „Ovaj poziv posebno snažno odjekuje u ovom svetom vremenu priprave za Uskrs.“[6]

NAKON što je čuo molbu njihove majke, Isus kaže Jakovu i Ivanu: „Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti?“ Kažu mu: ‘Možemo!’ A on im reče: ‘Čašu ćete moju doduše piti’“ (*Mt 20,22-23*). Ovaj razgovor odvija se dok idu prema Jeruzalemu. Isus zna što će se uskoro dogoditi u Svetome gradu. Malo prije rekao je apostolima da će „Sin Čovječji biti predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrsnuti“ (*Mt 20,18-19*).

To je treća i posljednja najava Muke. Učenici su uplašeni i zabrinuti; ne razumiju ili možda ne žele razumjeti što znači protivljenje i teškoće. Ne mogu prihvatiti da se Kraljevstvo o kojem im Učitelj govori postiže kroz poraz. I danas nam je potrebno obraćenje kako bismo razumjeli Božje putove. Korizma nam pruža novu priliku da preobrazimo svoj

način razumijevanja Isusa, način na koji gledamo svijet i vrijednosti koje upravljaju našim odnosima, kako bismo svijet gledali njegovim otkupiteljskim očima.

Slika čaše upućuje na bol i smrt koja očekuje Krista. „*Piti moju čašu*“ znači sudjelovati u njegovoj otkupiteljskoj Muci za spasenje svijeta. Postoji li drugi put do najviših mjesta u njegovom Kraljevstvu? U Euharistiji nalazimo snagu za hod prema vrhuncima Božje ljubavi i služenja onima oko nas. Primamo Krista, *Kruh koji se lomi*, koji je prolio svoju krv za sve ljude.

Marija je išla putem križa uz svog sina Isusa. Tijekom ove Korizme, ona nas prati kao dobra majka koja želi samo najbolje za svoju djecu.

[1] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, br. 35.

[2] Papa Franjo, Homilija, 20. rujna 2015.

[3] Sv. Ivan Pavao II, Poruka, 11. svibnja 2003.

[4] Papa Franjo, Angelus, 21. listopada 2018.

[5] Sveti Josemaría, *Pisma* 36, br. 5.

[6] Benedikt XVI, Poruka za Korizmu 2012.